OPŁACONO GOTÓWKĄ

Dzisiejszy numer zawiera 8 stron druku

Cena 8 zł.

PIAST

Cena 8 zł.

TYGODNIK SPOŁECZNO-POLITYCZNY POŚWIĘCONY SPRAWOM LUDU POLSKIEGO

Redakcja i Administracja: **Kraków, ul. Basztowa 17.** Telefon redakcji i administracji: **595-32.** Skrytka pocztowa **Kraków I, Nr 538** — Konto P. K. O. **Nr IV 353 — Prenumerata kwartalna zł 100.—**

Wydawca: **Ludowe Tow. Wydawnicze „PIAST“, Sp. z odp. udz. w Krakowie**
Redaguje Komitet

Nr 16 Kraków, 25 kwietnia 1948 Rok XXXV

Przed tegorocznym Świętem Ludowym
w dniu 16 maja

Władze naczelne **stronnictw ludowych** wydały **zarządzenia organizowania w bieżącym** roku wspólnie Święta Ludowego.

Na skutek tego zarządzenia, został powołany Centralny Komitet Święta Ludowego a w ślad za tym, powołano komitety wojewódzkie, powiatowe, gminne i gromadzkie. Udział w tych komitetach w pierwszym rzędzie wezmą **chłopskie** organizacje, a więc, S. L., P. S. L., Z. S. Chł., ZMW. „Wici“, przy współudziale **organizacyj** robotniczych, tam, gdzie one na wsi istnieją.

Zapowiedź urządzenia wspólnego Święta Ludowego, **przyjęli wszyscy** chłopi z wielką radością.

Obok uroczystości, przemówień i zabaw, Centralny Komitet słusznie zainicjował, aby tegoroczne Święto Ludowe zostało uczczone konkretnymi czynami, podjętymi wspólnymi wysiłkami wszystkich chłopów.

Czynem ogólnokrajowym będzie zapoczątkowanie budowy **„Domu Chłopa w Warszawie“**. Na ten cel popłyną hojne datki, które będą zbierane w dniu Święta Ludowego.

Czynem ogólnokrajowym będzie również **gorące poparcie „Tygodnia Ch. T. P. D.“.** Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci zamierza w okresie tego tygodnia nie tylko pomnożyć swoje skromne fundusze przez urządzenie zbiórek ale również spopularyzować zadania Towarzystwa pod hasłem: „Równy start dla wszystkich dzieci Polski Ludowej“.

Również czynem konkretnym winny uczcić Święto Ludowe powiaty, gminy a zwłaszcza gromady.

Centralny Komitet przywiązuje wielką wagę do tej formy uczczenia święta Ludowego przez te związki samorządowe. W instrukcjach — Centralny Komitet przykładowo zaleca podjęcie wykonania konkretnych zadań w gromadzie, jak n. p. naprawa mostu, uporządkowanie drogi, wybudowanie chodnika, wyżwirowanie drogi, względnie ścieżki do szkoły, zasypanie kałuży żwirem, uporządkowanie boiska sportowego itp.

W tym celu Centralny Komitet zaleca, **rano w przeddzień Święta Ludowego, tj. 15 maja, a w razie niepogody w najbliższy dzień pogodny po święcie, organizować masowy udział wszystkich członków SL-u, PSL-u, Z. S. Chł., „Wici“ i innych organizacyj działających na terenie gromady, z potrzebnymi do danej pracy narzędziami, ewentualnie i wozami, celem wykonania zaprojektowanych przez miejscowy Komitet Święta Ludowego, konkretnych prac.**

Niezależnie od wykonania tych prac, które w tym dniu winny być wykończone, **komitety gromadzkie, gminne i powiatowe, winny zaplanować konkretną pracę na cały przyszły rok do wykonania wspólnym wysiłkiem chłopów**, tak, aby w przyszłym roku program Święta Ludowego mógł objąć uroczyste otwarcie n. p. **wykończonej szkoły,** przedszkola, zagospodarowanego uniwersytetu ludowego, domu ludowego, biblioteki, świetlicy, radiowęzła, drogi, **boiska sportowego, sieci elektrycznej itp. zależnie od potrzeb danego środowiska.**

W dniu Święta Ludowego po oficjalnych uroczystościach na **zakończenie** winna odbyć się wspólna **zabawa ludowa. Święto Ludowe winno stać się świętem pojednania.** Od wspólnej pracy i wspólnej zabawy, rozpoczynamy realizowanie idei jednoczenia Ruchu Ludowego.

Bronisław Chrzan

W IRAKU we większych miastach jak Bagdad, Mosul, Basra i in. doszło do rozruchów głodowych. W Basra ludność usiłowała zawładnąć składami żywnościowymi.

Uchwały Naczelnego Komitetu Wykonaw.
Polskiego Stronnictwa Ludowego

W sobotę 10 b. m. odbyło się całodzienne posiedzenie plenum NKW PSL. Przedmiotem narad były m. in. sprawy jedności organizacji młodzieżowych, współdziałanie PSL i SL, oraz sprawy Święta Ludowego.

Obradom przewodniczył prezes **Józef Niećko.**

Referaty polityczne wygłosili: wiceprezes NKW PSL poseł **Czesław Wycech,** oraz sekretarz naczelny poseł **Kazimierz Banach.**

PSL ZA ZJEDNOCZENIEM ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH

W sprawie zjednoczenia organizacji młodzieżowych podjęto uchwałę następującą:

Demokracja ludowa na naczelnym miejscu stawia jedność celów i potrzeb całego świata pracy chłopów, robotników i inteligencji pracującej.

Sprzeczności interesów, odrębności w metodach pracy, w świadomości i stopniu dojrzałości poszczególnych grup w miarę ugruntowywania się demokracji ludowej maleją i będą maleć, czego wyrazem zewnętrznym są coraz intensywniejsze procesy zjednoczeniowe, przebiegające w naszym społeczeństwie.

Najżywiej i najszybciej procesy te przebiegają w środowiskach młodzieży, w których sprawa oblicza przyszłości, za którą młodzież będzie ponosić odpowiedzialność, wysuwa się jako sprawa najważniejsza.

Związek Młodzieży Wiejskiej R. P. „Wici“, który w życie **przedwojenne Polski wniósł** wielki wkład w walkę o **postęp**, a w czasie okupacji był czynnikiem **kierującym** i trzonem sił chłopskich w walce **z hitlerowskim** najazdem — dziś w **zrozumieniu potrzeb** państwa ludowego, w celu **wzmożenia sił i spoistości** demokracji ludowej zdecydowanie dąży do jedności organizacyjnej młodzieży świata pracy, wsi i miast.

Polskie Stronnictwo Ludowe z uznaniem wita ten fakt, wzmocni on bowiem fundament demokracji ludowej, sojusz chłopsko-robotniczy, a przez to przyczyni się do wzrostu sił postępu budujących Polskę Ludową.

NKW PSL wzywa cały zespół przodownicy i aparat organizacyjny Stronnictwa do najpełniejszego poparcia w środowisku wiejskim poczynań władz Związku M. W. R. P. „WICI“, zmierzających do jedności organizacyjnej demokratycznego ruchu młodzieży polskiej.

W SPRAWIE ŚWIĘTA LUDOWEGO

NKW PSL w dniu 10 kwietnia b. r. uchwalił wezwać chłopów do masowego udziału w Święcie Ludowym, organizowanym wspólnie przez PSL, SL, ZMW R. P. „Wici“ i Z. S. Ch. Szczegółowe informacje dla organizacji terenowych wyda Sekretariat Naczelny.

W SPRAWIE ŚWIĘTA 1 MAJA

NKW PSL wzywa ogół członków i sympatyków Stronnictwa oraz organizacje terenowe do masowego udziału w **uroczystościach** Święta Pracy 1 Maja, celem **zamanifestowania** w tym dniu spoistości i siły **sojuszu** chłopsko-robotniczego i wspólnej woli **mas** pracujących wsi i miast osiągnięcia **jak największych** wyników w **budownictwie** Polski Ludowej.

Święto Ludowe — świętem zbratania

PODŻEGACZE WOJENNI
a rewizjonizm germański

Starsze i średnie pokolenie zarówno Polski jak i całego świata przeżywało na przestrzeni zaledwie trzydziestu lat dwie straszne zawieruchy wojenne. Obie te zawieruchy wywołał jako sprawca bezpośredni zaborczy imperializm germański, w swej niczym nietamowanej żądzy podboju i opanowania Europy i zapewnienia sobie przewagi na całym świecie.

Wywołanie tych kataklizmów dziejowych— musimy stwierdzić z całą otwartością — było dziełem nie tylko samych Niemiec, zarówno cesarskich jak i hitlerowskich, ale dokonywało się ono przy wybitnym współdziałaniu i podżeganiu zawsze żądnego zysków międzynarodowego kapitalizmu.

Zarówno kapitaliści amerykańscy, brytyjscy, włoscy czy innych krajów dla swych materialnych korzyści wspomagali przemysł niemiecki i przyczyniali się do podsycania agresywnych instynktów Niemiec. Toteż po pokonaniu Niemiec, w wyniku drugiej wojny światowej, stało się rzeczą konieczną zdemaskować i sparaliżować podstawy materialne i ideologiczne, które umożliwiałyby nową agresję niemiecką. Po tej samej linii poszli już w czasie trwania wojny i zaraz po jej zakończeniu mężowie stanu sił sojuszniczych, stwierdzając w licznych deklaracjach, że: „należy przekonać naród niemiecki, iż poniósł zupełną klęskę militarną i że nie może uchylić się od odpowiedzialności za to, co sam na siebie ściągnął". W ślad za tymi deklaracjami poszły i czyny. Powołano Organizację Narodów Zjednoczonych z Radą Bezpieczeństwa na czele, powołano Sojuszniczą Radę Kontroli dla Niemiec, toteż narody całego świata miały prawo sądzić, że widmo — jeszcze straszniejszej w swych skutkach — trzeciej wojny światowej raz na zawsze zniknęło, że Niemcy nie zostaną nigdy odbudowane, aby mogły znowu zagrażać pokojowi świata i bezpieczeństwu sąsiadujących z nimi narodów.

Tak się jednak nie stało. Ciemne siły imperialistycznego kapitalizmu rozpoczęły swą pracę i zamiast odbudowywania zniszczeń wojennych, poczęły szukać nowych rynków zbytu dla swego przemysłu i nagromadzonego w czasie wojny sprzętu i materiału wojennego, byle tylko nic nie stracić, byle tylko kosztem wynędzniałej ludności pomnażać bogactwa.

Klimat pokojowej współpracy międzynarodowej nie sprzyjałby tym celom zachłannego kapitalizmu, toteż kapitaliści angloamerykańscy musieli wytwarzać inną atmosferę, atmosferę pogotowia wojennego, a nawet podsycania wojny tam, gdzie się ona dotychczas toczy (Chiny, Grecja). Poszła w ruch propaganda sowicie przez nich opłacana i przez nich dyrygowana. Poczęto rozpuszczać różne bajeczki o niebezpieczeństwie komunizmu, o zagrożeniu świata przez Związek Radziecki i tym podobne. Rozpuszczanie tych wersji miało za zadanie uśpienia opinii publicznej i odwrócenie jej uwagi od istotnych zagadnień i przeobrażeń współczesnego życia, niosącego wyzwolenie dla ludzi pracy, równouprawnienie wszystkich ludów świata, co z kolei pociągałoby całkowitą klęskę i zmierzch kapitalizmu i ustrojów libero-demokratycznych.

Cele tych zabiegów amerykańskich i międzynarodowych wielkich finansistów, przemysłowców, obszarników są zupełnie jasne. Po pierwsze obawiają się oni, że zwycięski świat pracy, że ustrój demokracji ludowych całkowicie przekształci dotychczasowy system gospodarczy i społeczny — i to w tym stopniu, że oni, kapitaliści, królowie węgla, nafty, olbrzymich zasobów materialnych, będą się musieli całkowicie wyrzec swych milionowych dochodów, opartych na wyzysku i ucisku człowieka i będą musieli wprząc się do rydwanu pracy na równych prawach i na równych obowiązkach rzesz pracujących. Po drugie, w czasie wojny cały niemal przemysł został przestawiony na produkcję wojenną. Nagromadzone zostały masy sprzętu i materiałów wojennych, które w czasie pokojowej współpracy i w pokojowym urządzaniu świata stały by się bezużyteczne, co pociągnęło by olbrzymie straty dla kapitalistów amerykańskich czy brytyjskich. Toteż przez wywołanie nastrojów wojennych kapitaliści amerykańscy osiągnęli to, że w ramach t. zw. „planu pomocy dla odbudowy Europy, mogą oni korzystnie wyzbywać się sprzętu i materiału wojenego, ciągnąc z tego zyski dla siebie i opóźniać pokojową odbudowę gospodarczą Europy, co znowu z kolei da im czas na przestawienie swego przemysłu na produkcję pokojową i pierwszeństwo wejścia z nią na rynki światowe, co znów w zmienionej sytuacji pozwoli im na dalsze bogacenie się kosztem najszerszych warstw ludzkości. Po trzecie, przez narzucenie dozbrajania się narodom i państwom będącym pod wpływami marshallowskiego planu, pragną kapitaliści zmusić, aby i te państwa demokracji ludowej dozbrajały się, a przez to opóźniały proces odbudowy pokojowej, zapewniającej dobrobyt masom pracowniczym. Mieści się i w tym jeszcze jeden ukryty cel imperialistów kapitalistycznych, a mianowicie chodzi im o to, aby w państwach demokracji ludowej, dzięki wywoływaniu nastrojów wojennych na zachodzie i dozbrajaniu się zachodnich państw, nie dopuszczać do szybkiej poprawy bytowania, a przez to wywołać niezadowolenie z ustroju ludowego. Na szczęście demokracje ludowe są świadome tej gry kapitalistów amerykańskich, a przemiany jakie się dokonały witają z uznaniem, widząc w nich swe bezpieczeństwo, swój dobrobyt, swój lepszy los i pokój świata.

Dzięki tej perfidnej i egoistycznej grze kapitalistów amerykańskich, pokojowa odbudowa Europy i świata uległa poważnemu zahamowaniu. Plan Marshalla stał się przynętą dla państw zachodnio-europejskich i przyczynił się wybitnie do zadomowienia się na terenie europejskim kapitalistów amerykańskich i ich imperialistycznych zamiarów. — Mało tego, pociągnął on za sobą i poważne skutki w dziedzinie politycznej. W konsekwencji tej imperialistycznej działalności anglo-amerykańskich kapitalistów, poczęto odbudowywać Niemcy Zachodnie, urządzać je jednostronnie, co praktycznie przekreśliło istnienie nie tylko Sojuszniczej Rady Kontroli, ale i poważnie nadwyrężyło współpracę w Radzie Bezpieczeństwa i w ONZ.

Któż obok kapitalistów, tych wiecznych podżegaczy wojennych, cieszy się z takiego obrotu spraw międzynarodowych? Oczywiście li tylko Niemcy. **Pod wpływem wywoływania przez kapitalistycznych podżegaczy wojennych nastrojów zbliżającej się rzekomo wojny, odżyły w nich rewizjonistyczne tendencje i nowa żądza odwetu.** Pod wpływem tolerancyjnej, nawet w stosunku do hitlerowców, polityki Anglosasów i pod wpływem nie tylko zaprzestania w strefach anglo-amerykańskich demontażu przemysłu niemieckiego, ale nawet i dania mu pierwszeństwa w jego odbudowie, Niemcy podnoszą głowę i w swych szowinistycznych wystąpieniach domagają się rewizji granic, domagają się włączenia z powrotem naszych Ziem Odzyskanych do ich terytoriów. **Na szczęście cały naród polski, dzięki wysiłkowi zagospodarował szybko Ziemie Odzyskane, stoi zwarcie na straży ich i docenia całkowicie ich wagę i znaczenie dla całości gospodarki, bezpieczeństwa Polski i pokoju świata!** Na szczęście dzieli nas od bezpośredniego zetknięcia się z niebezpieczeństwem odradzających się, dzięki kapitalistom anglo-amerykańskim, szowinistycznych, nazistowskich Niemiec, strefa okupacji radzieckiej w Niemczech i mądra polityka radzieckich władz, która sprawiła, że bardzo wielu Niemców nie ulega podszeptom propagandy imperialistycznej, ale dąży do wyrównania zadanych przez Niemcy krzywd innym narodom, do przestawienia w duchu postępu społeczeństwa niemieckiego na całym, obecnym obszarze Niemiec i po dokonaniu tego dzieła wprzągnięcia go do pokojowej, międzynarodowej współpracy.

Wypadki toczą się szybko. Wojna nerwów trwa. Nie oznacza to wcale, że może wybuchnąć trzecia wojna światowa. Dzięki zdecydowanej postawie i mądrej polityce Związku Radzieckiego oraz państw demokracji ludowej, usiłowania kapitalistycznych podżegaczy wojennych mogą spełznąć na niczym, w każdym bądź razie już dziś musimy stwierdzić i zanotować ten fakt, że tak, jak to dawniej bywało, anglo-amerykański kapitalizm przyczynia się do odbudowy drapieżnego kapitału imperialistyczno-nazistowskich Niemiec, stwarzając przez to najbardziej zapalny punkt w Europie, zagrażający pokojowi i bezpieczeństwu innych narodów i ludzi świata pracy.

Esjot.

Jedność młodzieży
fundamentem jedności narodu

W Prezydium Rady Ministrów odbyło się onegdaj pierwsze posiedzenie Naczelnej Rady dla Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej.

W posiedzeniu wziął udział Prezydent R. P. Bolesław Bierut oraz Premier J. Cyrankiewicz i wicepremierzy W. Gomułka i J. Korzycki.

Obrady zagaił ob. Stefan Ignar.

Witając pierwsze posiedzenie, P. Prezydent Bierut wygłosił przemówienie na temat wychowania młodzieży, w którym to przemówieniu m. in. powiedział:

„Obywatele! Witając ukonstytuowanie się Naczelnej Rady dla Spraw Młodzieży, pragnąłbym podkreślić w kilku słowach znaczenie, jakie chcielibyśmy nadać działalności tej instytucji, występującej popularnie pod piękną nazwą „Służba Polsce".

Chodzi tu o sprawę najważniejszą — **o wychowanie nowego człowieka, który kształtować będzie najbliższą przyszłość nowej Polski.**

Jest to sprawa najważniejsza, bowiem **taka będzie nowa Polska, jakimi okażą się budowniczowie.**

Cóż to znaczy — służba Polsce?

Jest to przede wszystkim najgłębsze poczucie spójni ze swym narodem, z jego losami, jego strukturą wewnętrzną, z jego dorobkiem materialnym i duchowym, z jego siłą twórczą. Jest to gotowość oddania wszystkich swych sił i uzdolnień, aby powiększyć bogactwa ogólnonarodowe i energię twórczą Polski.

Wychowanie młodzieży polskiej w służbie Polsce — to właśnie **wychowanie jej w duchu tych zasad.** Jakkolwiek są to zadania ujęte najbardziej ogólnie — ich słuszność, ich twórczy, postępowy i moralny charakter nie może budzić żadnych wątpliwości.

Jednym z warunków właściwego wychowania milionowych szeregów młodych budowniczych nowej Polski jest urzeczywistnienie jedności całej polskiej młodzieży. Tylko z jedności czerpie naród siłę wielką, niezmierzoną. **Jedność młodzieży zaś jest niewątpliwie fundamentem jedności całego narodu,** któremu towarzyszy bujne, wielobarwne życie ideowe.

Rząd radziecki opublikował tajne dokumenty z archiwum niemieckiego

Polska Agencja Prasowa donosi z Moskwy: Rząd radziecki opublikował pierwszy tom tajnych dokumentów z archiwum niemieckiego ministerstwa spraw zagranicznych. Tom pierwszy obejmujący okres od listopada 1937 r. do grudnia 1938 r. zawiera 44 dokumenty.

Spośród dokumentów, szczególne zainteresowanie budzi stenogram rozmowy Churchilla z przywódcą hitlerowców gdańskich Forsterem z 14 lipca 1938 r., stenogram tajnej narady przedstawiciela bryt. min. spr. zagr. Atkinsa z przywódcą Niemców sudeckich Henleinem, tajne sprawozdanie delegacji niemieckiej z przebiegu konferencji monachijskiej oraz raport służbowy ambasadora czechosłowackiego w Paryżu Osuskiego. Specjalną grupę dokumentów stanowią sprawozdania b. ambasadorów Lipskiego w Berlinie, Łukasiewicza w Paryżu i Raczyńskiego w Londynie, przesłane na ręce Becka.

ROZMOWA CHURCHILL — FORSTER

W rozmowie z Forsterem, odbytej 14 lipca 1938 r., Churchill, mimo, że oficjalnie zajmował wówczas stanowisko antyhitlerowskie, zapewniał przywódcę hitlerowców gdańskich, iż Anglia i Francja dołożą wszelkich starań, aby namówić rząd praski do zgody na żądania Henleina w sprawie Sudetów.

Na uwagę Forstera, iż Niemcy rzekomo zagrożone są przez Rosjan, którzy mogą skorzystać z lotnisk czechosłowackich, Churchill odpowiedział, że, jego zdaniem, do umowy ogólno - europejskiej możnaby włączyć punkt, zobowiązujący Anglię i Francję do przyjścia z jak najwydatniejszą pomocą Niemcom w wypadku, gdyby Związek Radziecki zaatakował je przez Czechosłowację.

Churchill oświadczył dalej, że nie jest przeciwnikiem potężnych Niemiec, przeciwnie, uważa, iż Niemcy winny zająć swoje miejsce w charakterze jednego z 2 — 3 czołowych mocarstw świata. Powiedział on również, iż Anglia nie przeszkadzałaby stopniowej ekspansji gospodarczej Niemiec w basenie naddunajskim.

Jest rzeczą charakterystyczną, że na pytanie Forstera czy ustawodawstwo rasistowskie prowadzone w Gdańsku, nie będzie przeszkodą dla osiągnięcia porozumienia z Anglią, Churchill odpowiedział, że ustawodawstwo to stanowi co prawda »szkodliwe podjudzanie«, lecz wobec tego, że motywy jego są zrozumiałe, nie będzie ono prawdopodobnie przeszkodą dla rzeczowego porozumienia.

STANOWISKO FRANCJI

Raport ambasadora Czechosłowacji w Paryżu Osuskiego rzuca jaskrawe światło na nastawienie sfer kierowniczych ówczesnej Francji, a zwłaszcza min. Delbosa, który panicznie bał się wszelkiej akcji w obronie Czechosłowacji. Sprawozdanie Osuskiego oświetla również zdradziecką rolę Flandina oraz nacisk rządu brytyjskiego, który zmierzał do tego, by Francja szła po linii porozumienia z Niemcami.

Niezwykle znamienna jest nota rządu brytyjskiego do rządu radzieckiego z dnia 24 marca 1938 r. W nocie tej rząd brytyjski odrzucił propozycję rządu radzieckiego zwołania konferencji wielkich mocarstw w celu przeciwstawienia się naciskowi Niemiec hitlerowskich na Czechosłowację i przygotowywanej przez nie agresji.

SPRAWOZDANIE ŁUKASIEWICZA

Nad wyraz symptomatycznym dla zdradzieckiej polityki, uprawianej przez Becka i jego klikę, jest sprawozdanie Łukasiewicza, ówczesnego ambasadora R. P. w Paryżu z dnia 27 maja 1938 r., z rozmowy przeprowadzonej z min. Bonnetem.

Bonnet zwrócił uwagę Łukasiewicza, że agresja hitlerowska wobec Czechosłowacji może stanowić groźbę dla bezpieczeństwa Polski. Wyraził on zdziwienie i ubolewanie z tego powodu, iż rząd polski nie chce poczynić w Berlinie demarche wobec nacisku hitlerowskiego na Czechosłowację. Napomknął również na możliwość otrzymania przez Polskę sprzętu wojennego od Związku Radzieckiego.

W odpowiedzi Łukasiewicz usiłował wybielić Hitlera, oświadczając kategorycznie, że wyklucza możliwość zagarnięcia Czechosłowacji przez Niemcy hitlerowskie.

W sprawie stosunków polsko - radzieckich oraz ewentualnej pomocy ze strony ZSRR, Łukasiewicz oświadczył co następuje: »Dla uniknięcia nieporozumień i niejasności muszę wskazać, że w czasie rozmowy z marszałkiem Rydzem-Śmigłym generał Gamelain poruszył zagadnienie pomocy materialnej i surowcowej ze strony Rosji Radzieckiej dla Polski. Jednakże marszałek Rydz-Śmigły zdecydowanie odrzucił jakiekolwiek rozmowy lub dyskusje na te tematy...«

(C. d. n.)

Proces kata Pomorza — Alberta Forstera

W dniu 5-go kwietnia b. r. rozpoczął się **w Gdańsku** proces przeciwko jednemu z największych zbrodniarzy w stosunku do Polski i narodu polskiego „gauleiterowi" Gdańska i Prus Zachodnich — Albertowi Forsterowi, przed Najwyższym Trybunałem Narodowym.

Rozprawie przewodniczący prezes **St. Rybczyński**, w asyście sędziów **Zembatego**, **Cisłuka** i **Szwakopfa**, jako sędziego zapasowego.

Oskarżają prokuratorzy N. T. N. **Cyprian** i **Siewierski**. Obronę wnoszą **T. Kulgowski** i **B. Wiącek**.

Prokurator Cyprian zajął się działalnością oskarżonego z czasów przedwojennych, kiedy to Forster przygotowywał przyłączenie Gdańska do Rzeszy Niemieckiej.

Prokurator Siewierski natomiast przedstawił rządy Forstera w okresie okupacji.

Okres rządów hitlerowskich na Pomorzu jest przykładem najbardziej zbrodniczej okupacji w dziejach współczesnych — mówił prokurator.

Oskarżyciel omówił dokładnie działalność Forstera, mającą na celu eksterminację ludności polskiej na Pomorzu. Pragnąc wykonać polecenie Hitlera, że Pomorze ma w ciągu 10 lat stać się ziemią niemiecką, Forster postanowił wymordować jak największą ilość osób spośród najbardziej wartościowego elementu polskiego. Była to tzw. w tajnych pismach urzędowych grupa czwarta, obejmująca rzekomo przestępców, która miała być całkowicie zlikwidowana. Silnymi środkami eksterminacji były deportacje, wysiedlenia, przeciążenie Polaków nadmierną pracą, jak również głodzenie.

Ponieważ zniemczenie całego Pomorza w tak krótkim czasie było mimo to niemożliwe, więc Forster przedsięwziął akcję przymusowego wcielania Polaków do społeczeństwa niemieckiego, tworząc volkslisty itd.

Po przemówieniach prokuratora, złożył wyjaśnienia Forster, zwalając winę na Hitlera i Himlera.

Do tej pory przesłuchano szereg świadków, którzy przedstawili krew mrożące w żyłach wyczyny Niemców w okresie okupacji.

Proces trwa.

BOLESŁAW WYSŁOUCH
(1856 — 1937)

2)

Już w jednym z pierwszych zeszytów „Przeglądu", poddał Wysłouch wnikliwej analizie i krytyce ówczesny stan społeczeństwa polskiego. Stwierdza on, że „dawne ideały patriotyzmu polskiego, hasła powstańcze naszych rewolucji... straciły swoją moc i powagę, a na ich miejsce żadna (istniejąca w tym czasie) partia nie zdołała postawić takiego programu społecznego, który odpowiadał potrzebom i uczuciom narodu"... Dawniejsze idee ożywiające szeregi powstańców z lat 1830—31 i 1863—64, nie mogły już porwać społeczeństwa, bo „dla młodszej części społeczeństwa przestały one być wcieleniem prawdy i sprawiedliwości i stanęły w zasadniczej sprzeczności z jej poglądami społecznymi".

Oceniając negatywnie istniejące programy polityczne, Wysłouch postawił jako konieczność chwili: „obudzić u nas ruch umysłowy, który czerpiąc wiedzę u jej źródeł... umiałby jednak wyciągnąć z niej wnioski odpowiednie do potrzeb i interesów naszego kraju, zachować zgodność pomiędzy naszym ideałem narodowym, a duchem wieku tj. tymi ideałami ogólnoludzkimi, które wysuwa wiek każdy na widownię dziejów powszechnych; w ich świetle ocenić dawne ideały polskie, zmienić je i zmodyfikować tak, by się stały wyrazem prawdy społecznej — takim jest zadanie teoretyczne chwili dzisiejszej. Będzie to program ...niemniej polski, niż wszystkie poprzednie, niemniej patriotyczny, lecz zarazem zgodny z ideałem wszechludzkim" (Przegląd społeczny, zeszyt II, z 1886 r.)

Redagowany w myśl tych założeń „Przegląd Społeczny" skupił niebawem wokoło siebie szereg wybitnych współpracowników z grona szczerych patriotów i demokratów. Obok Wysłoucha i jego żony Marii, pisywali w „Przeglądzie" Kornel Ujejski, Henryk Rewakowicz, Karol Lewakowski Jan Kasprowicz, Władysław Orkan i wielu innych. „Przegląd społeczny" był pierwszym pismem, które zajmowało się zagadnieniami programowymi Ruchu Ludowego. Program ten budowano z wielkim poczuciem odpowiedzialności, systematycznie, od podstaw. Rzucając pierwsze podwaliny pod ideologię Ruchu Ludowego, Wysłouch pisał: „Program nasz musi być ludowym, bo po pierwsze: chce tego etyka społeczna, która dobro ogółu, interesy mas ludowych za cel w działaniu uznaje; bo po wtóre: wówczas tylko wyzwolą się uwięzione siły mas ludowych, które podejmą energicznie i świadomie pracę nad rozwiązaniem problemów społecznego postępu; zachowanie i rozwój naszej narodowości oprą się tym samym na gruncie realnym; sprawa polska, stanie się sprawą kilkunastu milionów ludzi, z którą prędzej czy później państwa i ludy sąsiednie liczyć się będą musiały; bo w końcu po trzecie: w tym właśnie widzimy ideowe pogodzenie naszych ideałów narodowych z ogólnym demokratycznym ideałem wszechludzkim, w imię którego walczą dziś wszystkie lepsze siły w świecie całym".

Przy całokształcie działalności w kierunku politycznym i społecznym, kładł Wysłouch wielki nacisk na odpowiednie wychowanie i przygotowanie działaczy tworzącego się Ruchu Ludowego. Stąd też bardzo często inicjował dyskusje i pogadanki, poświęcone zagadnieniom ideowym. Dzięki zastosowaniu tej metody pracy, w niedługim czasie zdołał skupić dookoła siebie dość znaczne grono młodzieży akademickiej, w przeważnej części studentów Akademii Rolniczej w Dublanach. Grupa ta, znana w dziejach Ruchu Ludowego pod nazwą „grupy dublańczyków", stanowiła pierwsze kadry ideowe i organizacyjne politycznego i społecznego ruchu wsi polskiej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Młodzież na drodze do jedności

Cztery polskie organizacje młodzieżowe, wśród nich Związek Młodzieży Miejskiej R. P. „Wici“ zwołały do Warszawy na dzień 16 kwietnia swoje Zarządy Główne, celem odbycia wspólnej narady i podjęcia decyzji w sprawie przejścia na nowy etap pracy, na etap, który ma przygotować wprowadzenie w życie organizacyjnej jedności młodzieży polskiej.

Ten fakt, o znaczeniu przełomowym nie tylko dla młodzieży, ale i dla całego naszego społeczeństwa, nie jest zjawiskiem nieoczekiwanym, ani tym więcej zaskakującym, jest natomiast dalszym ogniwem łańcucha przemian, kształtującym nowe oblicze Polski Ludowej.

W życiu Z. M. W. R. P. „Wici“ decydującym krokiem na tej drodze były przeobrażenia dokonane w ubiegłym roku przy poważnym udziale „Lewicy“ PSL, a zakończone na ostatnim zjeździe „Wici“ w kwietniu 1947 r., dzięki którym cały Związek stanął zdecydowanie na gruncie demokracji ludowej, odcinając się od mikołajczykowskiej polityki i stając do walki z nią na długo przed ucieczką Mikołajczyka. Dalszym krokiem na tej drodze było podpisanie 16 października 1947 roku umowy o współpracy między Związkiem Młodz. Wiejskiej R. P. „Wici“, ZWM i OM-TUR.

W części wstępnej tej umowy stwierdzono, że wszystkie trzy organizacje uznają się za „związane wspólnym celem budowania Polski Ludowej“ i są „świadome swojej wspólnej odpowiedzialności za wychowanie młodego pokolenia w duchu postępu i demokracji.“

Przyjmując te dwa założenia, wszystkie trzy organizacje ustaliły już w tej umowie wytyczne wspólnej pracy, obejmujące niemal wszystkie dziedziny działalności każdej z nich.

W ten sposób rozpoczął się marsz ku jedności, który dziś osiąga ostatni etap przed zjednoczeniem.

W pół roku po rozpoczęciu tego marszu Zarząd Główny „Wici“ mógł stwierdzić: „pomyślny rozwój sytuacji na odcinku młodzieżowym“ jako wynik trwającej już od dłuższego czasu współpracy“.

Opierając się na tych zdobyczach półrocznej praktyki „Umowy o współpracy“ organizacje młodzieżowe uznały za słuszne przystąpić do wprowadzenia w życie jedności organizacyjnej w tym przekonaniu, że konsolidacja sił postępowych młodego pokolenia przyczyni się do wzmocnienia obozu demokracji w Polsce.

* * *

Pozytywny stosunek całego Ruchu Ludowego do procesu jednoczenia organizacyjnego młodzieży nie może mieć i nie ma charakteru politycznej jedynie decyzji, wynikającej z aktualnego układu sił politycznych w kraju, czy tym badziej zagranicą.

Chodzi przecież o akt konstytucyjnego znaczenia dla organizacji życia społecznego i politycznego narodu.

Chodzi o akt o doniosłym znaczeniu wychowawczym, który wywrze wielki wpływ nie tylko na oblicze dnia dzisiejszego, ale na jutro Polski Ludowej.

Chodzi o treść i formę kształtowania tych, którzy już dzisiaj są wraz ze starszym pokoleniem współodpowiedzialni za Polskę Ludową, a jutro sami tę odpowiedzialność muszą udźwignąć.

Decyzje w takich sprawach nie mogą wypływać jedynie z aktualnego układu sił wewnętrznych czy międzynarodowych, jakkolwiek układ ten może wpływać na ich opóźnienie lub przyśpieszenie.

U podstaw jedności polskiego ruchu młodzieżowego tkwią wszystkie te same zasadnicze elementy, które składają się na ludowo-demokratyczny ustrój naszego państwa.

Wśród nich na pierwszym miejscu należy postawić jedność potrzeb i celów całego świata pracy, na wsi i w mieście, w kręgu pracy umysłowej i pracy fizycznej. Poprzez państwo ludowe, te wspólne dążenia urzeczywistniają się i w ten sposób państwo ludowe staje się wspólnym, nadrzędnym celem całego świata pracy. Jednocześnie wszystkie czynniki antyludowe, wszelkie resztki warstw uprzywilejowanych, żyjących z wyzysku i dążących do przywrócenia ustroju wyzysku, stają do walki z państwem ludowym.

Państwo ludowe, urzeczywistniając solidarność świata pracy, usuwa jednocześnie poza nawias życia narodu wstecznictwo. Pojęcia: lud i naród, dzięki tym procesom stają się jednoznaczne. Jest to istotna cecha nowej epoki, która rozpoczęła się w Polsce u schyłku wojny wtedy, gdy manifest PKWN ustalił, że Polska odradza się jako państwo ludowe.

Dziś, w czwartym roku niepodległości, nasz polityczny horyzont jest już czysty. Reakcja jest rozbita, natomiast sojusz chłopsko-robotniczy wciąż zyskuje na spoistości i sile.

Wyrazem pierwszego procesu jest zanik i degeneracja podziemia, ucieczka i śmierć polityczna Mikołajczyka oraz klęska jego pogrobowców, wszędzie gdziekolwiek starali się ulokować, wreszcie klęska elementów WRNowskich.

Wyrazem tego procesu jest odrodzenia PSL poprzez przełomowe zmiany ideologii i polityki, braterskie współdziałanie PSL i SL, a nade wszystko wejście w fazę końcową procesu jednoczenia organizacyjnego klasy robotniczej.

Wszystkie te zmiany nie oznaczają osiągnięcia ostatecznych konsekwencji przyjęcia tych założeń, wedle których buduje się Polskę Ludową. Oznaczają one jednak zdecydowane dążenia w tym kierunku.

Istnieją i jeszcze długi czas istnieć będą odrębności w zakresie metod pracy, a co ważniejsza w świadomości i stopniu dojrzałości poszczególnych grup i środowisk społecznych. Ma to swoje konsekwencje w organizacji życia politycznego, jakkolwiek wpływ jednoczący państwa ludowego zaznacza się coraz wyraźniej.

W środowisku młodzieżowym elementy przeszłości z natury rzeczy odgrywają mniejszą rolę, natomiast oblicze przyszłości właśnie w tym środowisku zarysowują się najwcześniej i najwyraźniej.

Jednoczenie się organizacji młodzieżowych jest przejawem tego procesu, a właśnie takie jego pojmowanie jest zasadniczą przesłanką, na której opieramy nasz pozytywny stosunek do tego faktu.

To, co dotychczas osiągnęliśmy w zakresie wyrównania startu życiowego całej młodzieży pracującej, stwarza podstawę jedności organizacyjnej młodzieży i lepszego przygotowania tą drogą jutra Polski Ludowej.

* * *

Dla nas, stanowiących część składową Ruchu Ludowego, jest rzeczą szczególnie ważną stwierdzić, czy młodzież chłopska, a zwłaszcza jej zespół przodowniczy, zorganizowany w „Wiciach“ dojrzał do dokonywujących się przemian.

Ten problem jest tym ważniejszy, że nie chodzi tu przecież o łączenie się mechaniczne ani tym więcej pozorne. Nie chodzi o zlepek różnych grup i ideologii, które w ten czy inny sposób będą się starały zachować i przyszłości przekazać swoją odrębność. Chodzi natomiast o stop najlepszych wartości, który cechować będzie spoistość, odporność i jak największą prężność. Te wszystkie cechy muszą się ujawnić w ideowej i organizacyjnej działalności przyszłej wspólnej organizacji. Muszą one sprawić, aby jej wpływ na świadomość młodzieży był głębszy, a jej zasięg szerszy, niż by to wynikało z prostego podsumowania osiągnięć poszczególnych organizacji.

Ograniczając się do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici“, stwierdzamy, że zarówno długoletnia jego dotychczasowa droga, w której, jak w każdym działaniu, obok wielkich osiągnięć, nie brak i błędów, jak i stan obecny — pozwalają odpowiedzieć na to pytanie twierdząco.

Uzasadnienie tego sądu nie pomieści się w ramach jednego artykułu. To zagadnienie powinno być i będzie przez Ruch Ludowy, a zwłaszcza przez dawnych działaczy „wiciowych“, podjęte z rzetelnością i odwagą, w interesie jak największych sukcesów dokonywującego się zjednoczenia.

O dojrzałości „Wici“ na obecnym etapie do procesu jednoczenia świadczą najlepiej tezy ideologiczne, przyjęte na odbytej niedawno konferencji, a wśród nich przede wszystkim następujące:

> Jesteśmy radykalnym ruchem młodzieży wiejskiej. Wyrośliśmy w walce z obozem obszarniczo-kapitalistycznym o wyzwolenie społeczne warstwy chłopskiej.
>
> Odgradzamy się od wszelkich tendencji ustępstw na rzecz prawicy. Ustępstwa i kompromisy hamowały i wypaczały w przeszłości ruch ludowy, w tym i ruch młodzieży wiejskiej.
>
> Nawiązujemy do tradycji walk całego narodu, prowadzonych o wolność i postęp społeczny.
>
> Walkę o wyzwolenie całego pracującego ludu stawialiśmy w parze z walką o suwerenność narodową.
>
> Program demokracji ludowej wyraża dążenia i interesy młodzieży chłopskiej.
>
> Podstawą państwa ludowego jest sojuż chłopsko-robotniczy.
>
> Przez współpracę i wspólne wykonywanie zadań razem z bratnimi organizacjami młodzieży świadomie budujemy jedność organizacyjną młodego pokolenia Polski.
>
> Odrzucamy stanowczo agraryzm, który przez szkodliwą koncepcję trzeciej siły rozbijał sojusz chłopsko-robotniczy, a tym samym przekreślał możliwość prowadzenia zwycięskiej walki z ustrojem kapitalistycznym. Dzisiaj stał się on ideologią „Zielonej Międzynarodówki“, tworzonej przez zdrajców narodu i stojącej na usługach amerykańskiego imperializmu.

Tezy te świadczą o tym, że młodzież chłopska rzetelnie i gruntownie przygotowała się do jedności całego młodego pokolenia mas pracujących Polski. Widząc w tym zjednoczeniu wzrost sił demokracji i państwa ludowego Polskie Stronnictwo Ludowe wita je jako fakt pozytywny.

Kazimierz Banach

FRANCISZEK WOJTYGA

ODWIECZNY MIT

W górach — pod niebios sufitem
Przebitym drzew wierzchołkami —
Cisza... zmieszana z błękitem,
Płynie białymi chmurami...

Na strzechy złote i role
Rzucają obłoki cienie —
Co idą na wskos przez pole
I poprzez zorane ziemie —

A potem giną, jak przodki...
Którzy te ziemie orali —
Nim snem zmorzeni słodkim,
W jej wnętrzu się układali...

Ale, gdy pługi zadźwięczą —
Pieśń życia Wiośnie zagrają —
Wtedy w słonecznej tęczy
Ojcowie z ziemi powstają...

...Idą przez pola ukosem
I gładzą zbóż seledyny...
i mówią srebrzystym głosem
Pługów — odwieczne nowiny...

Że błękit, orka i ziemie
Cieniem ich dusze zbudzone —
Ojczyzna i Piastów plemię...
To jedność — w polskim zagonie...

Jedność — złączona błękitem,
Złotem stopiona słonecznym —
Rodzi się Wiosną Zachwytem —
I mitem naszym — odwiecznym...

Wiadomości ze świata

Polityka Stanów Zjednoczonych w Europie

Od dłuższego czasu dyplomacja amerykańska rozwija ożywioną działalność w różnych państwach europejskich. Pod płaszczykiem rozmaitych form pomocy, dokonuje się całkowite podporządkowanie gospodarki i polityki tych państw interesom kapitalistów amerykańskich, którzy po śmierci wielkiego prezydenta Roosevelta uzyskali decydujący wpływ na życie polityczne w Stanach Zjednoczonych a z dyplomacji amerykańskiej uczynili narzędzie, powolne ich dążeniom.

Dla kapitalistów amerykańskich zniszczona, wygłodzona a przy tym gęsto zaludniona Europa, przedstawia się jako idealny teren wyzysku. Przemysł częściowo zniszczony i odczuwający przy tym dotkliwie brak surowców, nie może pokryć zapotrzebowania na towary, które po wojnie znacznie wzrosło. Rolnictwo w wielu krajach Europy i dawniej dalekie było od zapewnienia im samowystarczalności w zakresie wyżywienia. Na skutek zniszczeń wojennych, wydajność rolnictwa w Europie znacznie spadła i niedobory w zakresie aprowizacji poważnie wzrosły. We wszystkich krajach Europy, daje się silnie odczuć niedostatek żywności i towarów.

To ciężkie położenie krajów europejskich, usiłują wykorzystać kapitaliści amerykańscy. Stany Zjednoczone produkują nadmiar żywności i towarów, z których ulokowaniem na rynkach świata mają duże trudności, ponieważ zubożałe społeczeństwa nie mogą za nie płacić. Trudności te grożą zahamowaniem produkcji i kryzysem gospodarczym w Stanach Zjednoczonych. Tego kapitaliści amerykańscy pragną uniknąć ze wszelką cenę. Odbiorcami towarów amerykańskich mają się stać kraje europejskie, a ponieważ nie mogą pacić gotówką — muszą zapłacić koncesjami gospodarczymi i politycznymi, które w praktyce oznaczają daleko idące ograniczenie ich samodzielności zarówno w dziedzinie gospodarki jak i polityki na terenie wewnętrznym i międzynarodowym.

Wbrew temu co się w Ameryce mówi i pisze o konieczności odbudowy Europy, kapitaliści amerykańscy nie chcą do niej dopuścić. Nie chcą dopuścić przede wszystkim do odbudowy przemysłu w krajach europejskich, bo wtedy Europa nie potrzebowałaby ich towarów. Dlatego te państwa, które będą korzystać z pomocy amerykańskiej w ramach planu Marshalla, muszą zrezygnować z rozbudowy własnej produkcji przemysłowej. Otrzymają bowiem mało surowców i urządzeń dla przemysłu, natomiast dużo gotowych wyrobów. Już dziś w krajach zachodniej Europy n. p. we Francji i Belgii, daje się odczuć zastój w przemyśle, który niewątpliwie będzie się powiększał coraz bardziej w miarę, jak towary amerykańskie będą zalewały tamtejsze rynki.

Aby tym skuteczniej przeciwdziałać odbudowie Europy, trzeba ją utrzymywać w stanie ciągłego wrzenia i niepewności. Stąd dyplomacja Stanów Zjednoczonych gdzie może i jak może stara się zakłócić normalne współżycie narodów i wywoływać wojenne nastroje. W myśl starej zasady „dziel i rządź“ usiłują Amerykanie przeprowadzić podział Europy na dwa wrogie obozy i spowodować wyścig zbrojeń ażeby w ten sposób na długą metę uniemożliwić normalną i pokojową gospodarkę w krajach europejskich. Pomoc, a raczej interwencja amerykańska w Grecji, polityka amerykańska na obszarze Triestu i popieranie żywiołów reakcyjnych we Włoszech, tworzenie odrębnego państwa w zachodnich Niemczech, popieranie rewizjonistycznych dążeń niemieckich, tworzenie unii zachodnio-europejskiej a wreszcie nagonka, jaką rozpętała dyplomacja U. S. A. na terenie międzynarodowym przeciw Związkowi Radzieckiemu i państwom demokracji ludowej, oto posunięcia, które dostatecznie wskazują, jakie są właściwe zamierzenia polityki Stanów Zjednoczonych w Europie. Przez ciągłe jątrzenie i sztuczne wytwarzanie nastrojów wojennych, przez niedopuszczanie do decydującego głosu mas ludowych i sił postępowych w krajach, będących w zasięgu ich wpływów, chcą Amerykanie całkowicie uniemożliwić postęp Europy na polu społecznym i gospodarczym, aby tym łatwiej stała się ona łupem kapitalistów amerykańskich.

Wybory w Czechosłowacji

Z początkiem ubiegłego tygodnia odbyło się posiedzenie czechosłowackiego gabinetu ministrów, na którym ustalono ostatecznie termin mających się odbyć wyborów **na 30 maja b. r.**

Na tym samym posiedzeniu zatwierdzono projekt ordynacji wyborczej, opracowany przez ministra spraw wewnętrznych Wacława Noska.

W związku ze zbliżającymi się wyborami wszystkie czeskie stronnictwa wchodzące w skład koalicji rządowej, postanowiły utworzyć wspólną listę wyborczą.

Kampania przeciw Czechosłowacji w Radzie Bezpieczeństwa

Na jednym z ostatnich posiedzeń Rady Bezpieczeństwa, rozpatrywana była sprawa niedawnych wydarzeń w Czechosłowacji. Delegat **Chile** wysunął wniosek, ażeby Rada Bezpieczeństwa powołała do życia pięcioosobową komisję dla zbadania tych wydarzeń. Wniosek ten został poparty przez delegację amerykańską.

Utworzeniu takiej komisji sprzeciwił się stanowczo delegat ZSRR **Gromyko**, wykazując, że będzie ona sprzeczna z Kartą Narodów Zjednoczonych, ponieważ zmiany, jakie zaszły w składzie rządu czechosłowackiego, były czysto wewnętrzną sprawą Czechosłowacji i nie miały charakteru międzynarodowego.

Delegat radziecki kategorycznie zaprzeczył, jakoby Związek Radziecki bodaj w najmniejszym stopniu wpłynął na rozwój wypadków w Czechosłowacji. Stwierdził on, że celem postawienia sprawy czechosłowackiej na Radzie Bezpieczeństwa, było sztuczne spotęgowanie wrogiej kampanii przeciw Związkowi Radzieckiemu.

Gromyko równocześnie napiętnował politykę Stanów Zjednoczonych, które przez swego ambasadora w Pradze Steinhardta, popierały spiski reakcyjne i dążyły do obalenia rządu Frontu Narodowego w Czechosłowacji.

Związek Radziecki przeciw rewizji traktatu pokojowego z Włochami

Radziecka agencja TASS podała do wiadomości, że rząd radziecki przekazał rządom USA, W. Brytanii i Francji notę, zawierającą odpowiedź w sprawie propozycji, wysuniętej ostatnio przez te rządy, odnośnie rewizji traktatu pokojowego z Włochami i przekazaniem Triestu Włochom.

Rząd radziecki uważa rewizję traktatu z Włochami w jakiejkolwiek jego części w drodze wymiany korespondencji lub w drodze prywatnych rokowań, za niedopuszczalną, ponieważ stanowiłoby to naruszenie elementarnych zasad demokracji. Nota przypomina, że traktat pokojowy z Włochami został opracowany przez radę ministrów spraw zagranicznych i przedyskutowany na konferencji paryskiej, w której brali udział przedstawiciele 21 państw. Traktat ten został następnie ratyfikowany i podpisany i wszedł w życie zaledwie kilka miesięcy temu.

Rewolucja w Kolumbii

W południowo-amerykańskiej republice **Kolumbii** doszło w ostatnim czasie do przewrotu politycznego, który doprowadził do upadku rząd tamtejszy, złożony z konserwatystów.

Kolumbia była już od dłuższego czasu widownią walki, jaka toczyła się pomiędzy liberałami a partią konserwatywną, utrzymującą się przy władzy, pomimo że wybory do parlamentu przeprowadzone w marcu ubiegłego roku przyniosły zwycięstwo liberałom. Liberałowie oskarżali konserwatystów, że ci przez stosowanie terroru chcieliby utrwalić swoją dyktaturę w kraju.

Zamordowanie popularnego przywódcy liberałów **Gaitana**, stało się bezpośrednią przyczyną zamieszek w całym kraju. Zwolennicy liberałów zawładnęli gmachami rządowymi w stolicy kolumbii Bogocie, a w wielu miejscowościach ujęli władzę w swoje ręce.

Rewolta zmusiła prezydenta Kolumbii **Pareza** do odwołania dotychczasowego rządu, złożonego z samych konserwatystów, i utworzenia rządu **koalicyjnego**, złożonego w połowie w konserwatystów i w połowie z liberałów. Rząd ten objął władzę i ogłosił w całym kraju stan wyjątkowy do czasu uspokojenia.

Rewolucje w republikach południowo-amerykańskich zdarzają się bardzo często i zapewne ostatni przewrót w Kolumbii nie wywołałby poważniejszego echa na terenie międzynarodowym, gdyby nie ta okoliczność, że właśnie w chwili wybuchu rewolucji w Bogocie, **toczyły się obrady konferencji panamerykańskiej z udziałem 21 państw.** — Konferencja ta musiała na kilka dni przerwać swoje obrady, ponieważ rewolucjoniści wtargnęli także do gmachu, w którym obradowano.

W połowie ubiegłego tygodnia, konferencja panamerykańska podjęła swe obrady na nowo, jednak porządek jej obrad uległ zasadniczej zmianie. Skreślone zostały z porządku obrad sprawy gospodarcze, które budziły wiele nieporozumień. Świeże wydarzenia w Kolumbii, dały reakcjonistom amerykańskim sposobność do rozpętania nowej nagonki przeciw komunistom i Związkowi Radzieckiemu. Jak oświadczył minister Marshall, konferencja panamerykańska główną uwagę poświęci uchwaleniu rezolucji antykomunistycznej i obronie rzekomo zagrożonej półkuli zachodniej.

W związku z oświadczeniem rzecznika departamentu stanu U. S. A. oraz sprawozdaniami radia amerykańskiego i brytyjskiego, wedle których rząd Kolumbii miał zerwać stosunki dyplomatyczne ze Związkiem Radzieckim, radziecka agencja TASS ogłosiła komunikat, w którym stwierdza, że wszystkie pogłoski o udziale Związku Radzieckiego bądź też rosyjskich agentów w wypadkach w Kolumbii, są grubym fałszerstwem, mającym na celu wywołanie wrogiego nastawienia wobec Związku Radzieckiego.

Wiadomościom rozsiewanym przez radio i prasę amerykańską zaprzeczył również nowy minister spraw zagranicznych Kolumbii, który wobec przedstawicieli prasy oświadczył, że rząd Kolumbii nie powziął decyzji zerwania stosunków dyplomatycznych ze Związkiem Radzieckim.

Anglosasi tworzą państwo zachodnio-niemieckie

Wedle doniesień prasy amerykańskiej, Stany Zjednoczone przedłożyły Wielkiej Brytanii i Francji plan utworzenia państwa zachodnio-niemieckiego. Plan ten przewiduje między innymi przeprowadzenie w Niemczech zachodnich wyborów do parlamentu, mianowanie przez parlament rządu Niemiec zachodnich, i powołanie w terminie późniejszym zgromadzenia konstytutywnego dla opracowania i uchwalenia konstytucji.

Jak słychać projekt ten spotkał się z zastrzeżeniami ze strony zarówno W. Brytanii jak i Francji. Zwłaszcza ta ostatnia obawia

(Dokończenie na str 6).

(Dokończenie ze str. 5)

się że przy takim rozwiązaniu sprawy niemieckiej przyszłość zagłębia Ruhry mogłaby się ukształtować w sposób sprzeczny z interesami Francji.

Ambasador francuski w Waszyngtonie Bonnet, odbył przed niedawnym czasem dłuższą rozmowę z zastępcą sekretarza stanu U. S. A. Lovettem. Rozmowa ta dotyczyła spraw niemieckich. W wyniku jej uzgodniono zwołanie pod koniec kwietnia do Londynu konferencji trzech mocarstw zachodnich, celem ostatecznego rozwiązania spraw niemieckich.

Po rozmowie z Lovetem ambasador Bonnet oświadczył przedstawicielom prasy, że wprawdzie obie strony wykazują maksimum dobrej woli do osiągnięcia porozumienia, zaznaczył jednak, że Francja chętniej widziała by w Niemczech ustrój federacyjny, który by poszczególnym krajom niemieckim zapewnił większą swobodę działania.

W połowie ubiegłego tygodnia brytyjski gubernator wojskowy, generał Robertson wygłosił w parlamencie prowincji Północna Nadrenia-Westfalia, przemówienie, w którym wezwał Niemców, aby chwilowo zrezygnowali z planów utworzenia jednego państwa i uważali odtąd za swoją ojczyznę jedynie zachodnie prowincje Niemiec. Generał Robertson podkreślił wielkie znaczenie, jakie przykładają mocarstwa do odbudowy Niemiec zachodnich, wezwał Niemców do współpracy, oraz przedstawił korzyści jakie odniosą Niemcy z planu Marshalla, który daje im możność rozbudowy przemysłu.

Przemówienie to uważane jest w kołach politycznych za oficjalną zapowiedź utworzenia odrębnego państwa zachodnio-niemieckiego.

Rząd francuski zgadza się na utworzenie zachodnich Niemiec

Premier rządu francuskiego **Schuman** przemawiając w dniu 11 b. m. na zebraniu partii ludowo - republikańskiej (MRP), stwierdził między innymi, że Francja zgadza się na utworzenie 3-strefowego rządu w zachodnich Niemczech, jakkolwiek będzie się domagać przyznania poszczególnym krajom niemieckim dużej autonomii.

Zdając sobie sprawę z tego, że ustępstwa rządu francuskiego w sprawie Niemiec wobec żądań państw anglosaskich wywołują w społeczeństwie francuskim wrażenie ujemne, premier Schuman zapewnił, że Francja domagać się będzie zabezpieczenia swych praw w Niemczech.

Raport Komisji palestyńskiej O. N. Z.

Komisja palestyńska O. N. Z. wystosowało do Zgromadzenia Generalnego O. N. Z. raport, w którym stwierdza, że W. Brytania ponosi odpowiedzialność za uniemożliwienie przeprowadzenia planu podziału Palestyny. Komisja wysuwa pod adresem W. Brytanii następujące zarzuty:

Rząd mandatowy odmówił dopuszczenia komisji na teren Palestyny przed 1 maja br. Odmówił również stopniowego przekazywania władzy nad Palestyną w ręce komisji, uniemożliwił zorganizowanie milicji żydowskiej i arabskiej, oraz wydał zarządzenia finansowe i gospodarcze sprzeczne z zasadami zawartymi w planie podziału.

Komisja czyni również W. Brytanię odpowiedzialną za brak bezpieczeństwa w kraju, za głód i niepotrzebny rozlew krwi. Na koniec komisja stwierdza, że w razie niedojścia do skutku rozejmu pomiędzy Żydami i Arabami, najbliższe tygodnie przyniosą zaostrzenie walk w Palestynie.

CZESKIE PARTIE ROBOTNICZE — według oświadczenia prezesa czechosłowackiej partii socjal-demokratycznej Fierlingera — połączą się jeszcze przed 1 maja br.

W kilku wierszach

OBROŃCY PETAINA. W Paryżu powstał komitet uwolnienia marszałka Petaina (czyt. Petena). Jak wiadomo francuski marszałek Petain został skazany na dożywotnie więzienie za współpracę z Niemcami w okresie wojny. Był „Głową Państwa“ francuskiego. Obecnie powstały komitet opracował memoriał, w którym żąda uchylenia wyroku sądowego. Memoriał ten został przesłany rządowi do rozpatrzenia.

WOJENNA FLOTA AMERYKAŃSKA, w składzie 13 okrętów, przybędzie w czerwcu lub w lipcu z „wizytą“ do Portugalii. Zapowiedziała o tym ambasada USA w stolicy Portugalii, w Lizbonie.

PAŃSTWO ŻYDOWSKIE zostanie proklamowane w Palestynie w dniu 15 maja br. jak to zapowiedziała Wielka Rada Sjonistyczna. — Wszystkie kraje cywilizowane i ONZ będą wezwane do uznania nowego państwa. W nowym państwie nie będzie się czyniło żadnych różnic między Arabami a Żydami.

W TRZECIĄ ROCZNICĘ ZGONU ROOSEVELTA dokonano w Londynie odsłonięcia pomnika Prezydenta, w obecności króla Jerzego VI, pani Roosevelt i przedstawicieli rządu brytyjskiego.

UZNANIE PEŁNYCH PRAW. Senior kościoła ewangelicko-augsburskiego na czeskim Śląsku Cieszyńskim, pastor J. Berger, otrzymał urzędowe oświadczenie czeskiego ministra oświaty Nejedlego, deklarujące polskiemu kościołowi ewangelickiemu na Zaolziu uznanie pełnych praw.

ZAKOŃCZENIE STRAJKU W AMERYCE. Po 5-iu tygodniach, strajk 400 tys. górników amerykańskich został zakończony. — Górnicy, którzy pracowali przez 20 lat w kopalniach, a których wiek wynosi lat 62 i więcej, otrzymają emeryturę w wysokości 120 dolarów miesięcznie. To jest zwycięstwo strajku.

POMOC DLA DEMOKRATYCZNEJ GRECJI. W Paryżu zakończyła się międzynarodowa konferencja pomocy dla Grecji demokratycznej, w której brali udział przedstawiciele 22 krajów. Do komitetu łączności który będzie koordynował działalność krajowych komitetów pomocy demokratycznej Grecji, wejdzie również przedstawiciel Polski.

W BURMIE, w kraju sąsiadującym z Industanem, wybuchło powstanie chłopskie. — Powstańcy utworzyli wojsko ludowe, które operuje — według urzędowego komunikatu — koło miasta Pegu. Policja rządowa przeprowadza aresztowania wśród członków partii lewicowych.

SŁOWACKA PARTIA SOCJAL-DEMOKRATYCZNA rozwiązała się, a jej członkowie połączyli się z partią komunistyczną.

PREZYDENT TRUMAN zwrócił się do Kongresu, z żądaniem wyasygnowania 4 miliardy 245 milionów dolarów na sfinansowanie planu Marshalla w pierwszym roku jego realizacji.

NOWE ODDZIAŁY ARABSKIE w liczbie 5.000 żołnierzy, rekrutujące się z Arabów z Syrii, Libii, i Transjordanii, przekroczyły granicę syryjsko-palestyńską. Te świeże siły zbrojne idą na pomoc oddziałom arabskim walczącym pod Jerozolimą.

NAD OBSZAREM AUSTRALII w południowo-wschodniej części przeszedł gwałtowny huragan, który poczynił wielkie szkody w budynkach mieszkalnych i zakładach fabrycznych. Wielu ludzi zostało rannych. Straty materialne wynoszą ok. miliona funtów szterlingów.

W RZYMIE, włoska Konfederacja Pracy urządziła 1-godzinny strajk protestacyjny, z powodu zamordowania 36 działaczy związków zawodowych na Sycylii. Strajk miał przebieg spokojny.

W SZEGED na Węgrzech, w pobliżu granicy jugosłowiańskiej, policja polityczna wykryła grupę spiskowców, przygotowujących akty sabotażu. Aresztowano przywódcę spiskowców Belę Levei i 20 osób, którym skonfiskowano broń, amunicję i listę osób, które zaofiarowały spiskowcom poparcie finansowe.

NA POŁUDNIE OD JEROZOLIMY żołnierze brytyjski zestrzelili samolot żydowski. Według oficjalnego komunikatu brytyjskiego żołnierze ci zostali ostrzelani w chwili, gdy przyszli z pomocą samochodom „Legionu Arabskiego“, zaatakowanym przez Żydów.

W DELHI w Indiach rozpocznie się w początkach maja br. proces przeciwko Nathuramowi Vinayk Godse, który w dniu 30-go stycznia br. zamordował Gandhiego.

WYBORY DO SENATU IRLANDZKIEGO przyniosły zwycięstwo partiom koalicji rządowej, która uzyskała 38 mandatów na ogólną liczbę 60. Partia b. premiera de Valery poniosła klęskę. Zdobyła ona 22 mandaty.

WE FRANCJI aresztowano 85 Vietnamczyków zatrudnionych we Francji i osadzono ich w obozie koncentracyjnym w Bias. Aresztowani Vietnamczycy protestowali przeciwko prowadzeniu wojny w ich ojczyźnie w Indochinach (kolonia francuska w Azji).

Z prasy zagranicznej

„Tydzień Ziem Odzyskanych“ w prasie czechosłowackiej

Prasa czechosłowacka już niejednokrotnie miała sposobność wykazania wielkiego zrozumienia dla wysiłków Polski w dziele osiedlenia ziem odzyskanych nad Odrą i Nysą podkreślając zarazem doniosłość tej granicy nie tylko dla Polski ale także dla Czechosłowacji i całego Słowiańszczyzny. Ostatnio czyni to również z okazji polskiego „Tygodnia Ziem Odzyskanych“. W artykułach zwłaszcza podkreśla się znaczenie portów polskich dla czechosłowackiego handlu zagranicznego.

Niedzielne „Rudé Pravo“, centralny organ Partii Komunistycznej Czechosłowacji w dłuższym artykule omawia Polski dorobek na Ziemiach Odzyskanych, podkreślając zwłaszcza dotychczasowe wyniki polityki osiedleńczej na tych obszarach. Omówiwszy następnie rozwój gospodarczy Ziem Odzyskanych, „Rudé Pravo“ pisze:

> „Kraje zachodnie przyczyniają się więc w znacznej mierze do podniesienia polskiego potencjału przemysłowego, który łącznie z Czechosłowacją może zastąpić przedwojenny potencjał gospodarczy Niemiec, jak o tym mówił prezes polskiej delegacji gospodarczej minister Hilary Minc, podczas niedawnych rokowań w Pradze. Polska — pisze wspomniany dziennik — uzyskała na zachodzie kilkaset kilometrów wybrzeża morskiego z dwoma wielkimi portami. Z portów tych korzystać będzie również Czechosłowacja, która tym samym przestanie być państwem śródlądowym“.

Również główny organ partii socjal-demokratycznej „Pravo Lidu“ z tej samej okazji zamieściło dłuższy artykuł o wynikach pracy polskiej na Ziemiach Odzyskanych. Dziennik ten kończy:

> „Przyłączamy się do polskiego „Tygodnia Ziem Odzyskanych“ z radosnym podziwem, jak kraj ten, pod pracowitą ręką Polaków kwitnie i z pewnością, że polski Bałtyk będzie zarazem naszym morzem, naszą bramą w świat. Urzeczywistnienie planu ministra Hilarego Minca będzie oznaczało, że łącznie z bratnią Polską będziemy mogli wytworzyć silny organizm gospodarczy, który będzie w stanie zastąpić przedwojenny gospodarczy potencjał Niemiec. Zaś nasze wspólne granice będą wieczną barierą przeciwko germańskiej zaborczości“.

Skuteczne zwalczanie chorób wenerycznych

Możność bezpłatnego leczenia się

W numerze dzisiejszym zamieszczamy, a w następnych będziemy zamieszczać szereg fachowo opracowanych artykułów, dotyczących sposobu zwalczania **i skutecznego bezpłatnego leczenia chorób wenerycznych.**

Materiały zamieszczone w „Piaście" czerpiemy z Biuletynu Informacyjnego Ministerstwa Zdrowia. (Przyp. Red.)

* * *

TEZY MINISTERSTWA ZDROWIA W SPRAWIE AKCJI „W".

1. **Choroba weneryczna nie jest hańbą. Hańbą jest zarażenie innej osoby chorobą weneryczną.**
2. **Jeśli zaraziłeś się chorobą weneryczną (syfilisem, rzeżączką) zgłoś się natychmiast do leczenia penicyliną.**
3. **Leczenie penicyliną jest bezpłatne.**
4. **Leczenie penicyliną usuwa rzeżączkę w ciągu jednego dnia a syfilis — w ciągu 10 dni.**
5. **Leczenie penicyliną nie wywołuje dokuczliwych powikłań.**
6. **Leczenie penicyliną w postaci jednorazowego zastrzyknięcia dziennie, nie stanowi przeszkody w twej pracy zawodowej.**
7. **Leczenie penicyliną syfilisu nie wymaga pobytu w szpitalu. Wymaga zgłaszania się raz dziennie w ciągu 10 dni.**
8. **Leczenie penicyliną zabezpiecza całkowicie płód od zakażenia syfilisem.**
9. **Leczenie penicyliną im wcześniej jest rozpoczęte tym jest skuteczniejsze.**

* * *

Polski program zwalczania chorób wenerycznych

W dobie powojennej choroby weneryczne uległy znacznemu nasileniu. Wrzód weneryczny nie wystąpił w postaci epidemii powojennej jak to miało miejsce po 1 wojnie światowej. Rzeżączka została opanowana w znacznym stopniu dzięki lecznictwu penicyliną. Kiły nie zdołano opanować dotychczas i nadal stanowi ona poważne zagadnienie społeczne jeśli się weźmie pod uwagę, że **liczba z powodu świeżych zakażeń tą chorobą wynosi w Polsce około 100—150,000 rocznie.** Powyższa liczba zakażeń nie jest duża w porównaniu z liczbą świeżych zakażeń ludności Berlina, która wynosi około 5.000 miesięcznie tzn. 60.000 rocznie.

Polski program walki z kiłą przewiduje:

a) akcję stałą zwalczania kiły w ramach ogólnego planu zwalczania chorób wenerycznych oraz

b) akcję doraźną szybkiego leczenia kiły planowaną na rok 1948. Potrzeba akcji szybkiego leczenia kiły za pomocą penicyliny oleistej w połączeniu ze związkami arsenu i bizmutu jest uzasadniona tym, że dotychczasowa metoda leczenia kiły wyłącznie związkami arsenu i bizmutu była zbyt długotrwała, bo trwająca od półtora do dwóch lat, powodowała zniechęcenie chorego do leczenia i wskutek tego samowolne przerywanie leczenia przez chorego przed jego ukończeniem oraz zbyt powolnie usuwała okres zaraźliwy choroby. Leczenie przyśpieszone penicyliną skraca okres zakaźności kiły do kilku tygodni (przeciętnie dwóch tygodni) **samo zaś leczenie trwa około dwóch tygodni,** dając liczbę nawrotu zakaźnego nie przekraczającego 5%.

Nieodzownym warunkiem akcji zwalczania chorób wenerycznych, jest **wykrywanie źródeł zakażenia** (osób zarażających) **oraz kontaktów** (osób narażonych na zakażenie przez chorego). Wykrywanie źródeł zakażenia, nie jest donosicielstwem w ujemnym znaczeniu słowa. Osoby będące źródłem zakażenia, są często nieświadomym rozsadnikiem chorób wenerycznych. Dotyczy to szczególnie kobiet obarczonych rzeżączką, która u kobiet prócz mało znaczących upławów, może powodować brak objawów dokuczliwych oraz kiłą, objaw pierwotny który może być ukryty w pochwie lub na szyjce macicznej, a za tym może być niewidoczny i z reguły jest niebolesny. Wykrywanie źródeł zakażenia jak i kontaktów, ma na celu sprawdzenie czy osoby te są istotnie chore weneryczne i umożliwienie im odpowiedniego leczenia przeciwwenerycznego w razie stwierdzenia u nich choroby. Względem kontaktów nie są stosowane żadne sankcje karne, zaś dyskrecja osobista o stanie zdrowia tych kontaktów jest ściśle zachowywana. Rolę pomocniczą w akcji zwalczania chorób wenerycznych, a w szczególności kiły mają również okresowe badania lekarskie osób, których zawód może sprzyjać szerzeniu się chorób wenerycznych, badanie przedślubne kandydatów do związku małżeńskiego i badania krwi na kiłę u kobiet ciężarnych. Podstawową komórką całokształtu akcji przeciwwenerycznej, są **poradnie skórno-wenerologiczne przy ośrodkach zdrowia zarówno powiatowych jak i wojewódzkich.** Każdy lekarz bez względu na miejsce wykonywania swego zawodu, lekarz poradni jak i lekarz wolnopraktykujący, obowiązany jest (na podstawie dekretu z kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych) w wypadku stwierdzenia choroby wenerycznej uzyskać dokładne dane dotyczące źródła zakażenia oraz kontaktów płciowych z chorym i przesłać na specjalnym blankiecie w formie sekretnika do Powiatowej Poradni Skórno-wenerologicznej. Poradnia po otrzymaniu takiego doniesienia, wysyła do osoby zgłoszonej jako źródła zakażenia, **wezwanie do stawiennictwa się w ciągu siedmiu dni do poradni w sprawie osobistej** (tzn. celem zbadania lekarskiego). W razie pozytywnego wyniku badania, poradnia roztacza opiekę nad źródłem zakażenia (kontaktu). Sankcje przymusowe stosowane są tylko względem osób opornych na wezwanie. Akcja zwalczania chorób wenerycznych wymaga współpracy ogółu społeczeństwa, a w szczególności osób zainteresowanych t. j. chorych wenerycznie. **Wczesne rozpoznanie choroby wenerycznej, w szczególności kiły, oraz wczesne zastosowanie leczenia, ma doniosłe znaczenie dla chorych i otoczenia.** Leczenie kiły w pierwszym okresie jest skuteczne w 100% zarówno penicyliną jak i związkami arsenowymi w połączeniu ze związkami bizmutu. Państwo stoi na straży zdrowia obywateli, obywatele zaś powinni współdziałać z władzami sanitarnymi w interesie zdrowia osobistego. **Państwo łoży znaczne sumy na nowoczesne lecznictwo przeciwweneryczne, obywatele zaś powinni korzystać z dobrodziejstw tego lecznictwa, gwarantującego w krótkim czasie powrót do zdrowia i zapobieżenie przykrym skutkom nieleczonych chorób wenerycznych.** Wymawianie się ograniczonymi środkami majątkowymi, jest nie usprawiedliwione wobec udostępnienia przez Państwo **bezpłatnego lecznictwa chorym.** Nieleczenie się w tych warunkach jest lekkomyślnością, której wina obarcza całkowicie chorych. Polski plan zwalczania kiły został przyjęty przychylnie przez Międzynarodowy Komitet Ekspertów w Genewie w roku 1948 i został uznany za program mogący służyć wzorem dla krajów znadujących się w sytuacji analogicznej do tej, w jakiej znajduje się Polska.

* * *

Rewolucja w leczeniu chorób wenerycznych

W erze przedpenicylinowej, leczenie rzeżączki trwało miesiące, a leczenie kiły lata. Z wprowadzeniem do lecznictwa rzeżączki penicyliny, leczenie to zostało zredukowane w przypadkach pomyślnych do jednego dnia a w przypadkach mniej pomyślnych do kilku dni. W warunkach leczenia rzeżączki penicyliną, nie dochodzi do powikłań w postaci zapalenia pęcherza, gruczołu krokowego, jąder, jajników, stawów, jak to miało często miejsce w warunkach dawnego leczenia. Katar cewki, pozostający pewien czas w niektórych przypadkach po leczeniu rzeżączki penicyliną, o ile nie ma podłoża rzeżączkowego, jest bez znaczenia.

Wprowadzenie penicyliny bezpostaciowej i później krystalicznej do leczenia kiły, okazało się bardzo skuteczne, lecz leczenie to wymagało zastrzyków stosowanych co trzy godziny w dzień i w nocy przez przeciąg tygodnia czasu. Leczenie to było wykonalne tylko w klinikach i szpitalach i wytrącało chorego z aktywnego życia na tydzień czasu.

Penicylina w zawiesinie woskowo-oleistej usunęła te niedogodności, gdyż **zastrzyk penicyliny w tej postaci dokonywany jest raz dziennie w przeciągu 10 dni.**

Poza tym leczenie penicyliną woskowo-oleistą, pozbawione jest wszelkich niebezpieczeństw i niedogodności połączonych z dawniej stosowanym leczeniem arseno-bizmutowym.

Największą dogodnością leczenia kiły penicyliną woskowo-oleistą jest okoliczność, że chory nie wymaga pobytu w szpitalu, tzn. może być leczony ambulatoryjnie. Leczenie penicyliną kiły, skraca wybitnie czas trwania tego leczenia i **skraca okres zakaźności choroby, co ma doniosłe znaczenie sanitarne.** Powyższe zalety i dogodności leczenia penicyliną stwarzają istotną rewolucję w leczeniu chorób wenerycznych.

* * *

Penicylina wypleni świeżą kiłę (syfilis) w krótkim czasie

Arsenał środków leczniczych stosowanych przeciw kile, został wzbogacony w przeciągu kilku lat ostatnich o nowy i potężny środek, penicylinę. O penicylinie nie słyszeli chyba tylko ludzie mieszkający w najbardziej zapadłych zakamarkach kraju.

Kiłę wywołuje zarazek zwany krętkiem bladym. Zarazki przedostają się przez skórę uszkodzoną do organizmu osobnika zarażonego (najczęściej drogą płciową) i tam się szybko rozmnażają.

Stwierdzono niezbicie, że **penicylina niszczy energicznie krętki blade w okresie ich masowego rozmnażania się.** Zarazki kiły nie zdołały „uodpornić" i przystosować się jeszcze do nowego leku, a przystosowanie to jest możliwe za kilka lub kilkanaście lat i wówczas penicylina z biegiem czasu może okazać się lekiem mało skutecznym lub bezskutecznym w leczeniu kiły.

Gdyby dzięki powszechnemu uświadomieniu wszyscy bez wyjątku chorzy kiłowi, będący w okresie wczesnym choroby (t. zn. w okresie do trzech lat od chwili zakażenia) poddali się leczeniu penicyliną, to zdołanoby unieszkodliwić wszystkie źródła zakażenia w przeciągu krótkiego czasu. **W chwili dobrej koniunktury penicylinowej, wszyscy chorzy kiłowi powinni skorzystać z dobrodziejstwa bezpłatnego lecznictwa kiły penicyliną, bo jeżeli nie skorzystają z tego dziś, to jutro może być za późno.**

(Dalszy ciąg artykułów w nast. Nr.)

W INDYJSKICH POWINCJACH Bengali i Delhi, hinduska partia komunistyczna została uznana za nielegalną. W siedzibach tych partyj i związków zawodowych, policja przeprowadza rewizje. Aresztowano wiele osób.

W RUMUNII, wyższe duchowieństwo kościoła prawosławnego złożyło na ręce premiera Grozy przysięgę wierności rumuńskiej republice ludowej.

PRZED WYBORAMI W USA. Nazwisko Henry Wallace'a znajduje się na listach wyborczych na prezydenta Stanów w 46 stanach Ameryki Płn. (na ogólną liczbę 48 stanów).

Z ruchu organizacyjno-politycznego Polskiego Stronnictwa Ludowego

WSPÓLNE POSIEDZENIE PRZEDSTAWICIELI ZARZĄDU WOJEW. PSL. I SL.

Dnia 9 kwietnia br. odbyło się wspólne posiedzenie przedstawicieli Zarządów Wojewódzkich PSL i SL województwa warszawskiego.

Przedmiotem obrad było: 1) ustalenie daty wspólnej konferencji Zarz. Woj. oraz prezesów i sekretarzy Zarz. Pow. PSL i SL, które mają na celu zbliżenie się obu stronnictw na płaszczyźnie ideowo - politycznej, 2) opracowanie wspólnego wystąpienia w Święcie Ludowym.

PSL W POWIECIE RADOMSKO

W dniu 4 kwietnia br., odbyła się w **Radomsku** konferencja działaczy PSL z pow. radomszczańskiego. Po zagajeniu zebrania przez ob. **St. Olczyka,** referował sprawy polityczne wiceprezes Zarz. Woj. ob. **J. Balcerzak.** W referacie mówca poruszył aktualne zagadnienia polityczne, omówił nową drogę PSL, na którą stronnictwo weszło po ucieczce Mikołajczyka. Dyskusja wykazała, że chłopi wymienionego powiatu całkowicie aprobują politykę nowych władz naczelnych PSL.

ZEBRANIE ZARZĄDU WOJ. PSL W BYDGOSZCZY

W dniu 11 kwietnia br. odbyło się w **Bydgoszczy** plenarne zebranie Zarządu Woj. PSL z udziałem prezesów i sekretarzy Zarządów Pow. Z ramienia władz naczelnych PSL w zebraniu wziął udział **poseł Gesing.**

Urzędujący wiceprezes Zarządu Woj. kol. **Bonowicz,** przedstawił plan pracy organizacyjnej i ideowo-wychowawczej.

Zebranie to wykazało, iż rozwój organizacyjny PSL w woj. pomorskim odbywa się planowo i znajduje poparcie w postawie mas chłopskich a współpraca z innymi stronnictwami demokratycznymi oraz organizacjami społecznymi i gospodarczymi, układa się jak najlepiej.

ZJAZD POW. PSL W WĄGROWCU

W dniu 25 marca br. odbył się w **Wągrowcu** statutowy zjazd powiatowy PSL. Imieniem zaproszonych stronnictw demokratycznych. powitał zjazd powiatowy sekretarz PPR-u ob. **Kamiński.** Sprawy polityczno-organizacyjne referował kol. **Cichy.**

W przemówieniu delegatów i uchwałach, zjazd jednomyślnie stanął na gruncie uchwał Rady Naczelnej i NKW PSL w ich dążności do ścisłej współpracy ze stronnictwami Bloku Demokratycznego, w oparciu o sojusz chłopsko-robotniczy. Postanowiono również wziąć żywy udział w obchodach setnej rocznicy „Wiosny Ludów".

PSL W WOJEWÓDZTWIE KATOWICKIM

Zarz. Woj. PSL w **Katowicach** powołał do życia sekcję oświato-szkolną z kol. **Szczepańskim** na czele, prasy i propagandy z kol. **Tkoczem** na czele i sekcję polityki gospodarczej z kol. **Tomczakiem,** jako przewodniczącym.

Ostatnio odbyła się na terenie województwa, konferencja powiatowa PSL w powiecie **gliwickim.**

Nowiny z kraju

Daj swą krew bliźniemu

Pracująca od roku, **Stacja Przetaczania i Konserwowania Krwi** Okręgu Krakowskiego P. C. K. rozwija coraz szerszą działalność. Dostarczani przez nią dawcy krwi docierają do wszystkich szpitali tak w samym Krakowie, jak i jego okolicy. **Zapotrzebowanie na dalszych dawców krwi stale wzrasta.**

Wzywamy młodych, zdrowych ludzi, mężczyzn i kobiety, aby przyszli z pomocą cierpiącym bliźnim, zgłaszając się na kandydatów na dawców krwi. Każdy krwiodawca jest dokładnie badany i tylko ludzie absolutnie zdrowi, mogą otrzymać legitymację Stacji upoważniającą do dawania krwi. — Krwiodawcy są stale przez lekarzy kontrolowani, aby była pełna gwarancja, że ich krew jest wolna od zarazków gruźlicy, malarii itp. i na pewno przyniesie pomoc chorym.

Stacja przyjmuje zgłoszenia dawców krwi honorowych i dawców, którzy pobieraliby opłaty przewidziane zarządzeniami. Zapisy na kandydatów na dawców krwi przyjmuje Stacja codziennie od godziny 13-tej do 19-ej **w lokalu własnym, przy pl. Jabłonowskich l. 2, telefon 509-99.**

OBRAZY MATEJKI ODNALEZIONO W AUSTRII. Delegat Ministerstwa Kultury i Sztuki do spraw rewindykacji mienia kulturalnego mgr. Zanoziński odnalazł w Austrii kilkadziesiąt obrazów, wywiezionych przez Niemców w czasie okupacji.

Wśród obrazów znajdują się m. in. dzieła Matejki, Gersona, Wyczółkowskiego. Znalezione dzieła sztuki w niedługim czasie powrócą do kraju.

BURZE GRADOWE NA KUJAWACH. W ostatnich dwóch dniach nad Kujawami przeszły wielkie burze gradowe. Pioruny wznieciły pożar w Witowiczkach, pod Kruszwicą i w Kruszwicy czyniąc znaczne szkody w Kruszwicy i w Młynie Kujawskim. W okolicy Radziejowa spadł obfity grad wielkości fasoli, pokrywając grubą warstwą znaczne tereny.

NOWE DZIECIŃCE CH. TPD NA POMORZU. Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci przewiduje w roku 1948 zorganizowanie na terenie woj. pomorskiego **200 dziecińców,** w których opieką objętych będzie ponad 3.000 dzieci. Towarzystwo zamierza również uruchomić 20 przedszkoli dla 400 dzieci.

Światowa produkcja ropy naftowej

STANY ZJEDNOCZONE NAJWIĘKSZYM PRODUCENTEM

Światowa produkcja ropy naftowej wynosiła w r. 1947 przeciętnie dziennie 8,627.294 beczek (1,232.470 ton metrycznych).

W r. 1946 produkcja ta wynosiła 5,433.910 beczek (776.274 ton metrycznych).

Produkcja najważniejszych państw wynosiła w r. 1947:

Stany Zjednoczone 5,319.800 beczek (759.971 ton metrycznych),

Wenezuela 1,249.484 beczek (178.497 ton metrycznych),

ZSRR 520.000 beczek (74.285 ton metrycznych),

Iran 413.587 beczek (59.683 ton metrycznych),

Saudi Arabia 277.452 beczek (89.636 ton metrycznych),

Meksyk 161.300 beczek (23.042 ton metrycznych),

Irak 96.829 beczek (13.832 ton metrycznych),

Rumunia 70.970 beczek (10.136 ton metrycznych),

Kolumbia 69.002 beczek (9.857 ton metrycznych).

Tylko naród oszczędny jest niezależny

Wydawca Ludowe Tow. Wydaw. „Piast". Kraków Basztowa 17, I p.
Drukarnia Nr. 3 „Wiedza", Kraków, Orzeszkowej 7
Nr zam. 161 z 15. IV. 48. — M - 36167